

Organizirati potrošniške svete

V razpravi je predlog zveznega Družbenega dogovora o standardizaciji in napredku kakovosti, ki pa dokaj pomembno opredeljuje organiziranje individualnih potrošnikov. Ko je o tem predlogu razpravljala Komisija za standardizacijo in kakovost pri Odboru za napredek dela in poslovanja GZS, je menila, da bi morali potrošniške svete na novo organizirati. Dosednji, prvi so bili ustanovljeni že pred več kot štirimi leti, so namreč le slabo opravili svojo nalogo. Zato so predlagali, naj bi skupno s predstavniki SZDL in Centralnega zavoda za napredek gospodinjstva, proučili možnosti o oblikovanju novih potrošniških virov in o akcijah za zaščito potrošnikov.

Javnost je dokaj slabo seznanjena s položajem na tržišču in kljub zakonski obvezi, da morajo vsi izdelki imeti tudi potrebne tehnične podatke, bi morali na tem področju storiti več. Tako kot v nekaterih drugih centrih, bi lahko tudi v Ljubljani začeli izdajati

potrošniški informator, ki bi občane in delavce seznanjal s položajem na tržišču in s podatki o izdelkih široke porabe. Zato pa bi strokovna institucija, verjetno bi bil najprimernejši Centralni zavod za napredek gospodinjstva, morala opraviti tudi primerjalne teste posameznih izdelkov. Skupno z beograjsko organizacijo za zaščito potrošnikov bi tako lahko testirali vse pomembnejše izdelke široke porabe in si medsebojno izmenjavali izsledke, da ne bi prišlo do podvajanja dela. Večjo pozornost bi morali posvetiti osveščenosti vseh potrošnikov, posebno pa še tistih, ki naj bi delovali v svetih potrošnikov.

Clani komisije so predlagali, naj bi na republiškem posvetovanju razčistili vrsto vprašanj, ki so povezana s standardizacijo in zagotavljanjem kakovosti. Ugotovitve bi predstavili v okviru Jugoslavije na zveznem posvetovanju o tej problematiki, ki je predvideno letos maja.

B. P.

DANAŠNJI POLOŽAJ LUTKOVNEGA GLEDALIŠČA

Kje si, ljuba lutka?

Vrste očk napeto sledijo norčijam ali pa tudi resnejšim dogodivščinam svojih malih prijateljev na odru. Da, prijatelj, čeprav so ti napravljeni iz lesa, blaga, se premikajo s pomočjo vrvic, žic. In da oživijo le, če z njimi ravna človek, ki pozna tako skrivnost animacije kot tudi otroško psiho.

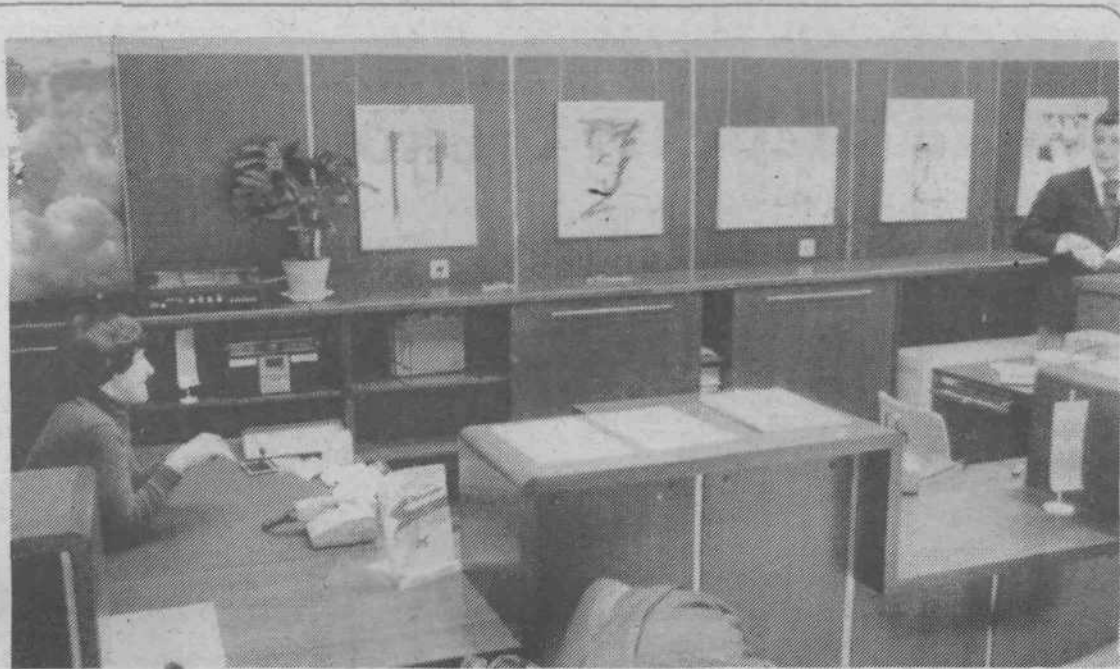
Lutkovno gledališče je, kot pravimo, raj naših najmlajših. To je okno v njihov svet, svet, v katerem je mogoče prav vse, kjer lahko odpihnejo hudobnega zmaja, ki preti žogici marogici, kjer so lahko tudi zvezdice zaspale...

O, pa tudi odrasli se mnogokrat nasmejimo ali pa tudi zamislimo nad sporočili, ki nam jih pošiljajo ti mali prijatelji.

Ob vsem tem pa seveda ne moremo mimo dejstva, da je za to, da se otroci zabavajo kakih dobrih štirideset minut, potrebno veliko trdega dela. In da je v ta proces vključeno mnogo ljudi — ki pa jih, praviloma — skorajda nikoli ne opazimo, niti ne registriramo premnogih težav in problemov, s katerimi se ti, lahko jim rečemo kar entuziasti, vsakodnevno ukvarjajo.

O vsem tem bomo poskusili spregovoriti v naslednji številki Dogovorov, v kateri bomo objavili pogovor s predstavniki Ljubljanskega lutkovnega gledališča, ki danes v Sloveniji predstavljajo steber lutkarstva, neznan pa niso niti v širši domovini.

M. J.

Nova poslovalnica M-Turista

Pri Mercatorju že kako leto deluje zelo uspešna turistična agencija, ki pa žal ni imela primernih prostorov za organizacijo svoje dejavnosti. Sredi januarja so se preselili na Tavčarjevo 6, v nekdanjo Mercatorjevo trgovino.

Tako se je M-Turist pridružil ostalim (25–30) agencijam, ki delujejo v Ljubljani. Čeprav je videti kot prišlek zelen, pa ni tako, saj ima v svojih vrstah izkušene uslužbenke, ki so prej delali po drugih turističnih agencijah in se lahko že po slabem letu dni, ko so njihove aranžmane in izlete posredovale druge agencije, pohvali s precejšnjimi uspehi, ki pa se bodo sedaj nedvomno še povečali. Njihova nova poslovalnica spada med najbolj prijetne, »moštvo« je prijazno in ustrezljivo in skorajda ni stranke, ki bi odšla nezadovoljna. Pohvale vredno je tudi, da v svojih prostorih organizirajo tudi razstave umetniških del. Sicer pa se M-Turist ukvarja z organizacijo in posredovanjem aranžmajev z letali, avtobusi in vlaki, posreduje tudi samo prevoze, v dogovoru in sodelovanju z drugimi turističnimi agencijami pa informira o vseh njihovih aranžmajih in izletih. Glede na ugled in uspehe, ki jih agencija doživlja, smo prepričani, da bo našim občanom nudila obilo zadovoljstva doma in na tujem.

V. K.

Kam Gornji trg

Preoblikovanje krajevnih skupnosti je v najširšem razmahu. Do 10. februarja mora biti končana javna razprava. Smernice so dane, nekaj problemov pa še ni rešenih. Eden takih je tudi prostorsko preoblikovanje Stare Ljubljane. Kot ste morda prebrali, naj bi se krajevna skupnost Stara Ljubljana rasformirala v dve novi po teritorialnem principu. Ena naj bi zrasla na levem, druga pa na desnem bregu Ljubljanice. Obe naj bi imeli približno enako število prebivalcev, večji del gospodarstva je lociran na desnem bregu. Pri tem pa se je pojavil nov, dodatni predlog. Družbenopolitične organizacije krajevnih skupnosti Stara Ljubljana predlagajo, da bi se novoustanovljeni KS na desnem bregu pridružil tudi Gornji trg, ki sedaj spada v KS Prule. S tem v zvezi so se sestali družbenopolitični delavci iz obeh krajevnih skupnosti ter se o predlogu pogovorili, vendar skupnega stališča še niso našli. Zato smo se skušali o tem pogovoriti z dvema predstavnikoma krajevnih skupnosti, tovarišema Rednakom iz Stare Ljubljane in Strnadom s Prul.

Janko Rednak je v razgovoru poudaril, da je njihova KS prišla do tega predloga na podlagi dejanskega stanja.

»Prebivalci Gornjega trga so organsko vezani za Staro Ljubljano. K nam hodijo po nakupih, na avtobus, na našem koncu iščejo zabavo in so sploh življenjsko povezani z nami. Le redko jih pot zanese na Prule. Dogajalo se je celo, da so hodili k nam volit, ker jim ni bilo jasno, da spadajo pod Prule. In dejansko je Gornji trg del starega mestnega jedra pod Gradom, ki je sedaj razbit na dve krajevni skupnosti. Mislim da je čas, da se prenehamo v krajevnih skupnostih obnašati kot v državi zase, in da se dogaja, da imamo več stikov z občino in mestom, kot pa s sosednjo krajevno skupnostjo. Nedavno smo storili prve korake k medsebojnemu spoznavanju

in zblíževanju, ki pa so zaenkrat ostali le na stikih med družbenopolitičnimi delavci, pričakujemo pa seveda globlje sodelovanje. Zato mislim, da bomo glede priključitve Gornjega trga našli skupni jezik.

Dejansko mislim, da je Gornji trg odrezan od matične KS in gravitira k Stari Ljubljani, saj je ločen od Prul s Karlovško cesto in predorom. Poleg tega je v obrambnem načrtu težko urediti tak odsekan del. Na KK SZDL smo pripravili utemeljitev našega predloga in smo ga poslali KS Prule in mislim, da bodo tam v kratkem odločali o tem vprašanju.

Janez Strnad pa nam je dejal:

»Začudenim smo bili nad tem predlogom, saj je Gornji trg vedno spadal k nam. Naši družbenopolitični delavci s tega območja pa so skorajda ogorčeni nad pobudo. Podrobnosti predloga nam niso znane, ker nam jih še niso predložili. Vendar menimo, da spada Gornji trg k nam. Že

tako smo majhna KS in odcepitev Gornjega trga nas bi dobesedno odrezala od mesta, saj bi bili ograjeni z Ljubljani, Gruberjevim kanalom in Karlovško. Prebivalci Gornjega trga so vezani na nas, tu imajo trgovino in zdravstveni dom, pa tudi krajani Stare Ljubljane hodijo k nam po nakupe in podobno. Stališča glede na argumente, ki jih še nismo dobili, seveda nimamo, čeprav smo, ko smo oblikovali mnenje v javni razpravi, dopustili tudi možnost odcepitve Gornjega trga. Sicer pa bo treba še dodelati, izvesti med prebivalci anketo in šele nato referendum.

Stopili smo še malo na Gornji trg, da bi se na kratko pomenili z nekaterimi prebivalci o predlogu KS Stara Ljubljana. Predvsem dvoje je bilo opaziti: vsi so (ali skoraj vsi) so hoteli ostati v anketi anonimni, po drugi strani pa jim je problem skorajda neznan. Večina vprašanih hodi nakupovat ipd., v Staro Ljubljano in je sploh na njo bolj vezana, na Prule pa hodijo večinoma le v ambulanto. Zato se načelno pretežno strinjajo z odcepitvijo, še več pa jih o tem niti nima svojega mišljenja.

V. K.

Pajek plete mreže izgube

V devetih mesecih lanskega leta si je ljubljanski pajek prislužil več kot 400 tisoč dinarjev izgube. V tem času so namreč ljubljanski komunalci, ki s pajkom upravljajo, na zahtevo miličnikov, ki odrejajo odvoze, odpeljali 372 osebnih avtomobilov, 160 voznikov pa je bilo kaznovanih na kraju prekrška. Da pa bi bil pajek gospodaren, bi moral mesečno odpeljati 150 osebnih avtomobilov, torej v devetih mesecih 1350 vozil. V omenjeno pajkovo izgubo pa niso všteti stroški čuvajev na parkirišču na Ježici, upravni in še nekateri drugi stroški. Ker upravljanje pajka ne sodi v komunalno dejavnost, sredstva iz komunalnih dejavnosti pa se ne smejo prelivati v nekomunalne, seveda nastaja vprašanje, kdo bo kril izgubo. Predlani na primer, so izgubo pokrili iz denarja, zbranega pri uporabi parkirišč.

Končno pri pajku niti ne gre samo za vprašanje, kdo bo plačal lansko izgubo, ki bo konec leta vsekakor za nekaj stotisočakov višja kot devetmesečna, ampak tudi na vprašanje, ali res v Ljubljani vsi parkiramo avtomobile v skladu z veljavnimi predpisi. Kratek sprehod po ljubljanskih ulicah nas prepričuje v nasprotnem. Cela množica avtomobilov je parkirana ne le napačno, ampak tako, da dejansko ovira cestni promet ali pešce. In ne le ovirajo, ampak tudi ogrožajo. Zato postane izguba ljubljanskega pajka še toliko bolj nerazumljiva.

M. Pirjevec